

Nagyatád, 1914. július 9. – Budapest, 1993. február 26.

Apja csizmadiamester volt. 1919-ben Nagyatádon tevékeny résztvevője a kommünnek. Hat elemiit végzett, majd tizenhárom éves korától mezőgazdasági munkás a nagyatádi főszolgabíróság területén. Apja politikai múltja miatt elbocsátották munkahelyéről, ezért 1930-ban a fővárosba költözött, ahol különböző üzemekben volt segédmunkás. 1942-ben Csepelen, a Weiss Manfréd Gyárban kapott munkát, ahol kenősegéd lett. Katonai szolgálatát Gyöngyösön töltötte le, nem került ki a frontra.

1945 tavaszán belépett a Magyar Kommunista Párt nagyatádi szervezetébe, hamarosan szervezési megbízott, majd a városi pártbizottság egyik vezetője. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Somogy megyei választókerületben nem sikerült mandátumot szereznie. 1946. márciusban a megyei titkárság végrehajtó bizottsági tagja, tömegszervezési felelős lett. Az Újbirtokosok és Földhözjuttatottak Országos Szövetsége munkájában is részt vett. Az 1947. augusztus 31-i választásokon pártja Somogy megyei listájáról bekerült az Országgyűlésbe. Ugyanabban az évben a Somogy megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályvezetője, majd megyei begyűjtési megbízott lett. Az 1948. júniusi pártegyesítéskor átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. A következő, 1949. májusi országgyűlési választásokon nem jutott be a törvényhozásba.

1949-ben a Földművelésügyi Minisztériumban tanácsosi rangban az állami gazdaságok szociális és oktatási osztályának vezetőjévé nevezték ki, ezért közigazgatási tanfolyamot kellett végeznie. 1951-ben áthelyezték az Élelmezési Minisztériumba, főelőadót és megyei miniszteri megbízotti beosztást kapott. 1953-ban kinevezték a szabadbattyáni Sertéshizlaló Vállalat, majd a Somodorpusztai Állami Gazdaság igazgatójává.

1956-ban csatlakozott a Magyar Szocialista Munkáspárthoz. 1957-ben néhány hónapig az MSZMP Fejér Megyei Bizottsága gazdasági osztályán dolgozott, de később tisztázatlan okok miatt kizárták a pártból. Fellebbezést nyújtott be, ennek nyomán kizárását érvénytelenítették, de karrierje megtört. 1957 végétől áruátvevő csoportvezető különböző mezőgazdasági vállalatoknál, ezután 1962-ig instruktori feladatokat látott el a tatai pártbizottság mellett. Később a Kiskunlacházi Mezőgazdasági Gépállomás üzemgazdásza, majd a Gyümölcs-, Zöldséggöngyöleg-ellátó és -gyártó Országos Szövetkezeti Vállalat üzemegység-vezetője. 1969-ben az Országos Takarékpénztárhoz került, előbb főelőadó, majd csoportvezető lett a sorsolási és propagandaosztályon. 1975-ben ment nyugdíjba.

